

Ilie – Numărul doi

Caracteristici profetice

Jeff Pippenger

2023-09-27

În articolul precedent l-am identificat pe Ilie ca simbol. În acord cu regulile lui William Miller, „simbolurile” pot avea mai mult de o semnificație. Prin urmare, Ilie, ca simbol, poate reprezenta și una dintre părțile simbolului dublu al lui Ilie și Moise. Simbolul dublu al lui Ilie și Moise străbate întreaga carte a Apocalipsei, iar a fi nesigur cu privire la ceea ce reprezintă simbolul dublu înseamnă a fi nesigur cu privire la solia din cartea Apocalipsei care este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă. Din acest motiv, vom aborda acum în mod specific anumite caracteristici profetice care sunt identificate cu simbolul lui Ilie.

Avem trei martori principali pentru a stabili acele caracteristici profetice. Acei martori sunt profetul Ilie, Ioan Botezătorul și William Miller, pe care Inspirația îi identifică drept simboluri interschimbabile.

„Mii de oameni au fost conduși să îmbrățișeze adevărul predicat de William Miller, iar slujitori ai lui Dumnezeu au fost ridicați în duhul și puterea lui Ilie pentru a proclama solia. Asemenea lui Ioan, înainte-mergătorul lui Isus, aceia care au predicat această solemnă solie s-au simțit constrânși să pună securea la rădăcina pomului și să-i cheme pe oameni să aducă roade vrednice de pocăință. Mărturia lor era de natură să trezească și să impresioneze cu putere bisericile și să le dea pe față adevăratul caracter. Și, pe măsură ce răsuna avertizarea solemnă de a fugi de mânia viitoare, mulți dintre cei uniți cu bisericile au primit solia vindecătoare; ei și-au văzut alunecările de la credință și, cu lacrimi amare de pocăință și cu adâncă agonie a sufletului, s-au smerit înaintea lui Dumnezeu. Iar când Duhul lui Dumnezeu S-a odihnit asupra lor, au ajutat la înălțarea strigătului: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a sosit ceasul judecății Lui.»” Early Writings, 233.

Elija, Jovan Krstitelj i Miler dobili su naročit duh koji je usmjeravao i određivao njihovo djelo. Njihovo svjedočanstvo bilo je „sračunato da probudi i snažno djeluje na crkve i otkrije“ „pravi karakter“ tih crkava. Bilo da je to bilo u vrijeme Ahava, Jovana Krstitelja ili Vilijama Milera, crkve kojima su se obraćali sve su posjedovale laodikijsku sljepoću tako duboku i tamnu da je poruka morala biti jednako neposredna kao polaganje „sjekire na korijen drveta“. Ona je uključivala objavu završetka vremena milosti, što je kod Jovana Krstitelja bilo upozorenje na „gnjev“ koji je „imao doći“. Milerova poruka, koja je objavljivala: „Bojte se Boga i podajte Mu slavu; jer dođe čas suda Njegova“, također je bila upozorenje na gnjev koji dolazi.

„Glasul lui Ioan s-a înălțat ca o trâmbiță. Însărcinarea lui era: «Arată poporului Meu nelegiuirea lui și casei lui Iacov păcatele ei» (Isaia 58:1). El nu dobândise nicio învățătură omenească. Dumnezeu și natura îi fuseseră învățători. Dar era nevoie de unul care să pregătească calea înaintea lui Hristos, care să fie destul de îndrăzneț ca să-și facă auzit glasul asemenea prorocilor din vechime, chemând națiunea decăzută la pocăință.” Solii alese, cartea

2, 148.

Ilie a poruncit generației sale să aleagă în ziua aceea dacă Îl vor sluji pe Dumnezeu sau pe Baal, iar generația aceea nu a răspuns niciun cuvânt, ceea ce echivalează cu alegerea lui Baal.

„Никога не е имало по-голяма нужда от верни предупреждения и изобличения, и от близко, право отношение, отколкото именно сега. Сатана е слязъл с голяма сила, знаейки, че времето му е кратко. Той залива света с приятни басни, а Божият народ обича да му се говорят ласкателни неща. Грехът и беззаконието не се ненавиждат. Бе ми показано, че Божият народ трябва да положи по-твърди, решителни усилия, за да отблъсне настъпващия мрак. Дълбокото дело на Божия Дух е необходимо сега както никога преди. Вцепенението трябва да бъде отхвърлено. Трябва да се събудим от летаргията, която ще се окаже наша погибел, ако не ѝ се съпротивим. Сатана упражнява мощно, владеещо влияние върху умовете. Проповедници и народ са в опасност да се окажат на страната на силите на тъмнината. Сега не съществува такова нещо като неутрална позиция. Всички ние сме или решително за правдата, или решително с неправдата. Христос каза: „Който не е с Мен, той е против Мен; и който не събира с Мен, разпилява.““ Свидетелства, том 3, 327.

Ioan a numit „națiunea degenerată” a istoriei sale „o generație de vipere”. Milleriții au identificat în cele din urmă națiunea degenerată a istoriei lor ca fiind fiicele Babilonului. Fie că este vorba de Ilie, Ioan sau Miller, niciunul dintre cei trei nu a fost teolog. Toți au fost chemați din rândurile obișnuite ale vieții.

„Adevărul așa cum este în Isus, așa cum a fost vestit de El când era învăluit de norul pufos, este certitudine și adevăr în această zi a noastră și va înnoi mintea celui ce îl primește tot atât de sigur cum a înnoit minți în trecut. Hristos a declarat: «Dacă nu ascultă de Moise și de Prooroci, nu vor fi convinși nici chiar dacă ar învia cineva din morți.» (Luca 16:31).”

„Ca popor, trebuie să pregătim calea Domnulului, sub călăuzirea suverană a Duhului Sfânt, pentru răspândirea Evangheliei în curăția ei. Cursul apei vii trebuie să se adâncească și să се лъргееască. În toate câmpurile, de aproape și de departe, oamenii vor fi chemați de la plug și din ocupațiile comerciale mai obișnuite care preocupă în mare мăсурă мінтеа și vor fi instruiți в легătură с бърбаți care au avut experiență — бърбаți care в̀нѐтег адев̀рул. Prin cele mai minunate lucrări ale lui Dumnezeu, мунți de dificultăți vor fi в̀ндеп̀р̀та̀ți și арунца̀ți в̀ маре. Сă lucrăm ca unii care au cunoscut puterea адев̀рулului а̀ша cum este el в̀ Isus.”

„U ovom razdoblju treba da usledi niz događaja koji će otkriti da je Bog gospodar prilika. Istina će biti objavlјivana јasnim, nedvosmislenim јezikom. Oni koji propovedaju istinu nastojaće da istinu pokažu dobro uređenim životom i pobožnim vladanjem. I čineći to, postajaće моćни u zastupanju istine i u davanju njenoј sigurnoj primeni onoga obeležja koje јој je Bog dao.

„Când oamenii care au cunoscut și au в̀нв̀а̀т адев̀рул се аба̀т către в̀нѐтегереа оменеасcă și в̀мпарт мін̀ților ама̀гите propriul lor fel de м̀нцаре alcătuit din fabule, este timpul, și в̀нцă timpul potrivit, ca aceia care au fost cъндва lucrători в̀ lucrarea de evanghelizare, dar care au fost atrași в̀ administrarea restaurantelor, a magazinelor alimentare și a altor ramuri

comerciale de activitate, să intre în rânduri, să-și studieze cu sârguință Bibliile și, având în mână Cuvântul lui Dumnezeu, să împartă adevărul Bibliei, hrana spirituală, în cooperare cu îngerii cerești. Această lucrare cheamă acum cu putere după lucrători rânduiți de Dumnezeu. Atunci, Atotputernicia va spune munților de greutate: Mută-te și aruncă-te în mare.” Paulson Collection, 73, 74.

Elie, Ioan și Miller au fost și astfel reprezintă oameni chemați din „vocațiile” „mai obișnuite”, căci „oamenii” care în trecut învățaseră adevărul ajung în cele din urmă „să se abată către înțelegerea omenească și să împartă minților amăgite propriul lor taler de basme”. Oamenii de rând care sunt chemați vor da „aplicarea sigură” a profeției biblice așa cum „Dumnezeu a dat-o”. De două ori, în pasaj, sora White a identificat „munții” ca fiind „munți ai dificultății”. Lucrarea acestor oameni a inclus coborârea „oricărui munte”. Lucrarea împlinită de oamenii de rând care au fost chemați de la plugul unor împrejurări umile reprezintă lucrarea de identificare a metodologiei biblice corecte, în contrast cu talerele de basme omenești împărțite de teologii vremii.

„Lucrarea lui Ioan Botezătorul și lucrarea acelora care, în zilele din urmă, ies înainte în duhul și puterea lui Ilie pentru a trezi poporul din apatia lui sunt, în multe privințe, aceleași. Lucrarea lui este un tip al lucrării care trebuie să fie făcută în această epocă. Hristos urmează să vină a doua oară ca să judece lumea cu dreptate. Solii lui Dumnezeu, care poartă ultima solie de avertizare ce trebuie dată lumii, trebuie să pregătească calea pentru a doua venire a lui Hristos, așa cum Ioan a pregătit calea pentru prima Lui venire. În această lucrare pregătitoare, «orice vale va fi înălțată și orice munte va fi plecat; căile strâmbे vor fi îndreptate și locurile colțuroase netezite», căci istoria urmează să se repete și încă o dată «slava Domnului se va descoperi și orice făptură o va vedea; căci gura Domnului a vorbit.»” Southern Watchman, 21 martie 1905.

Caracteristicile celor trei reformatori, identificate de Isaia, sunt acestea: orice vale va fi înălțată, orice munte va fi coborât, ce este strâmb va fi îndreptat, iar locurile colțuroase vor fi netezite. Calea Domnului, care este pregătită prin înălțarea văilor, coborârea munților și îndreptarea a ceea ce este strâmb și netezirea locurilor colțuroase, este cărările cele vechi.

Glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru. Orice vale va fi înălțată și orice munte și orice deal vor fi coborâte; cele strâmbे vor fi îndreptate și locurile colțuroase vor fi prefăcute în câmpie. Atunci slava Domnului se va descoperi și orice făptură o va vedea deodată; căci gura Domnului a vorbit.” Isaia 40:3–5.

Când iudeii cârcotași l-au întrebat pe Ioan Botezătorul dacă el era Ilie care trebuia să vină, el a răspuns că nu era, dar apoi s-a identificat pe sine cu pasajul din Isaia.

Și aceasta este mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis din Ierusalim preoți și leviți ca să-l întrebe: Cine ești tu? Și el a mărturisit și n-a tăgăduit, ci a mărturisit: Eu nu sunt Hristosul. Și ei l-au întrebat: Dar atunci? Ești tu Ilie? Și el zice: Nu sunt. Ești tu Proorocul acela? Și el a răspuns: Nu. Atunci i-au zis: Cine ești? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui tu despre tine însuși? El a zis: Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: Îndreptați calea Domnului, precum a spus proorocul Isaia. Ioan 1:19–23.

Pregătirea „căii Domnului” identifică metodologia pe care îngerii l-au călăuzit pe Miller să o înțeleagă și să o folosească pentru a pregăti înțelegerea biblică a „căii” pe care oamenii trebuiau să umble. Fiecare „munte” trebuia să fie coborât, căci munții profetiei biblice reprezintă adevăruri care, la prima vedere, par prea greu de înțeles. Pentru a înțelege muntele slăvit și sfânt din Daniel capitolul unsprezece, versetul patruzeci și cinci, pe care împăratul de la miazănoapte încearcă să-l cucerească, trebuie mai întâi identificat muntele literal slăvit și sfânt din Ierusalim, care definește în mod profetic muntele spiritual slăvit și sfânt. Pentru a explica muntele identificat ca Armagedon, care înseamnă muntele Meghido, trebuie să se meargă la Meghido literal. Dificultățile profetice, reprezentate ca fiind grele, sunt înlăturate atunci când este aplicat principiul că începutul unui lucru ilustrează sfârșitul aceluia lucru.

Metodologia reprezentată de Isaia, la care a făcut referire Ioan și pe care a expus-o Miller, înalță orice vale. Fie că este vorba despre „valea vedeniei” din Isaia douăzeci și doi, despre „valea oaselor moarte” din Ezechiel sau despre „valea lui Iosafat” din cartea lui Ioel, metodologia întemeiată pe înțelegerea corectă a caracterului lui Hristos, așa cum este reprezentat ca Palmoni, Minunatul Numărător, în istoria millerită, sau ca Alfa și Omega, minunatul lingvist, în istoria noastră, este aceea care înalță adevărurile profetice reprezentate în „văile” Cuvântului lui Dumnezeu.

ലാവൊദിക്കയേ പുരോഹിതവർഗ്ഗം തങ്ങളുടെ വിഷമയമായ കട്കുകമകളുടെ പാതരങ്ങളെ നിലനിറുത്തുന്നതിനായി പരയോഗികകുന്ന ആചാരങ്ങളെയും പരമപരകളെയും തിരുത്തുന്ന പരവൃത്തിയെയാണ് നരേയാക്കപ്പടെന്റേട വളഞ്ഞ്തെ കാര്യങ്ങളും സമതലമാക്കപ്പടുന്ന കഠിന സ്മലങ്ങളും പരതിനിധീകരിക്കുന്നതെ. എലിയാവിന്റേ പരവൃത്തി, ദവൈശാസ്തരജ്ഞന്മാരുടെയും പുരോഹിതന്മാരുടെയും കട്കുകമകൾക്കു വിരുദ്ധമായി ശരിയായ ബബൈജ് രീതിശാസ്തരതെ പരതിനിധീകരിക്കുന്നതായിടാണു പരയകേമായി തിരിച്ചറിയപ്പടുന്നതെ. ആ പരവൃത്തി സാധാരണ മനുഷ്യന്മാർ മുഖാന്തരമാണു നിർവഹിക്കപ്പടുന്നതെ; വിദ്യാഭ്യാസം നഭീയ പുരോഹിതന്മാരും ദവൈശാസ്തരജ്ഞന്മാരും മുഖാന്തരമല്ല. ഈ മൂന്നു സാക്ഷികളുടെ പരവാചകസ്വഭാവഗുണങ്ങളിൽ ഉൾകൊള്ളുന്ന ലളിതമായ വാസ്തവം ഇതുകുന്ന: വരുവാനുള്ള എലിയാവു ഒരു മനുഷ്യൻ ആയിരിക്കും.

Acea observație ar putea părea neînsemnată, însă, în timp ce teologii adventismului caută să-și susțină fabulele, ei au luat un pasaj de la Sister White, în care ea vorbește la timpul viitor despre un om care avea să vină în duhul și puterea lui Ilie, și au adăugat propria lor fabulă explicativă, insistând că Sister White vorbea despre sine însăși.

„Profetia trebuie să se împlinească. Domnul spune: «Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de venirea zilei celei mari și înfricoșate a Domnului.» Cineva trebuie să vină în duhul și puterea lui Ilie, [Vezi apendicele.] iar când va apărea, oamenii pot spune: «Ești prea zelos, nu

tâlcuiești Scripturile în chipul potrivit. Lasă-mă să-ți spun cum să-ți prezinți solia.»”

„Există mulți care nu pot face deosebire între lucrarea lui Dumnezeu și cea a omului. Voi spune adevărul așa cum mi-l dă Dumnezeu și spun acum că, dacă veți continua să găsiți vină, să aveți un duh de dezbinare, nu veți cunoaște niciodată adevărul. Isus le-a spus ucenicilor Săi: „Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.” Ei nu se aflau într-o stare în care să poată prețui lucrurile sfinte și veșnice; dar Isus a făgăduit să trimită Mângâietorul, care îi va învăța toate lucrurile și le va aduce aminte de toate cele ce le spusese.”

„Fraților, nu trebuie să ne punem încrederea în om. «Depărtați-vă de om, în a cărui nări nu este decât suflare: căci ce preț are el?» Trebuie să vă atârnați sufletele neajutorate de Isus. Nu se cuvine să bem din izvorul văii când există un izvor în munte. Să părăsim pâraiele de jos; să venim la izvoarele mai înalte. Dacă există vreun punct al adevărului pe care nu-l înțelegeți, asupra căruia nu sunteți de acord, cercetați, comparați Scriptură cu Scriptură, coborâți puțul adevărului adânc în mina Cuvântului lui Dumnezeu. Trebuie să vă așezați pe voi înșivă și părerile voastre pe altarul lui Dumnezeu, să dați la o parte ideile preconceptuate și să lăsați Duhul cerului să vă călăuzească în tot adevărul.” Testimonies to Ministers, 475, 476.

„Cineva urmează să vină în spiritul și puterea lui Ilie”: Aceste cuvinte au fost aplicate în mod greșit de către unii vreunui individ despre care se credea că avea să apară cu o solie profetică ulterioară vieții și lucrării doamnei White. Cele trei paragrafe care alcătuiesc acest articol intitulat „Lăsați cerul să călăuzească” reprezintă doar o mică parte dintr-o cuvântare rostită de Ellen White la Battle Creek, Michigan, în dimineața zilei de 29 ianuarie 1890. Întrucât aceasta a fost publicată în Review and Herald din 18 februarie 1890, a purtat titlul „Cum să fie întâmpinat un punct de doctrină controversat”. Alte extrase luate din acest articol și folosite în mare măsură pentru a completa anumite pagini ale acestui volum pot fi găsite la paginile 23, 104, 111, 119, 158, 278 și 386. Articolul a fost reprodus în întregime în Selected Messages 1:406–416, porțiunea care cuprinde extrasul intitulat „Lăsați cerul să călăuzească” apărând la paginile 412 și 413. Când articolul este citit în întregime, devine evident că Ellen White, în această declarație făcută la puțin mai mult de un an după Conferința de la Minneapolis unui grup din Battle Creek, vorbea despre propria ei slujire. Unii deveniseră critici față de lucrarea ei. Observați că, în paragraful care precedă ceea ce apare în acest volum la pagina 475, Ellen White afirmă:

„Ar trebui să ajungem într-o stare în care orice deosebire va fi topită. Dacă socotesc că am lumină, îmi voi face datoria prezentând-o. Să presupunem că i-aș consulta pe alții cu privire la solia pe care Domnul ar vrea să o dau poporului; ușa s-ar putea închide, astfel încât lumina să nu ajungă la aceia la care Dumnezeu o trimisese. Când Isus a intrat călare în Ierusalim, «toată mulțimea ucenicilor a început să se bucure și să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate lucrările puternice pe care le văzuseră; zicând: Binecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului: pace în cer și slavă în locurile preaînalte. Și unii dintre farisei din mijlocul mulțimii I-au zis: Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii. Și El, răspunzând, le-a zis: Vă spun că, dacă aceștia vor tăcea, pietrele vor striga îndată» (Luca 19:37–40).

„Evreii au încercat să oprească proclamarea mesajului care fusese prezis în Cuvântul lui Dumnezeu.”

„Apoi ea face din nou referire la propria ei experiență:

„Proroctwo musi się wypełnić. Pan mówi: „Oto Ja pošlę wam proroka Eliasza przed nadejściem wielkiego i strasznego dnia Pana” (Malachiasza 4,5). Ktoś ma przyjść w duchu i mocy Eliasza, a gdy się pojawi, ludzie mogą powiedzieć: „Jesteś zbyt gorliwy, nie wykładasz Pisma we właściwy sposób”.” — Selected Messages, t. 1, s. 412.

„Că se referea la propria ei experiență reiese limpede și din paragraful care urmează, în care declară:“

„Voi spune adevărul așa cum mi-l dă Dumnezeu...” Anexă la Mărturii pentru slujitorii Evangheliei.

Faptul că Ellen White a trebuit să răspundă fabulelor teologilor și conducătorilor din perioada ei nu oferă nicio dovadă că ea se identifica pe sine drept „omul” care avea să vină în viitor în duhul și puterea lui Ilie. Unde este vreo dovadă din partea numeroșilor opozanți ai lui Ellen White din cadrul adventismului, care să atace metoda de aplicare biblică pe care ea o folosea? Când i s-a spus vreodată: „nu interpretezi Scripturile în mod corespunzător”? Ea afirmă limpede că la sfârșitul lumii avea să existe o mișcare de oameni care urma să fie împuternicită de duhul și puterea lui Ilie, și nu există nicio cale legitimă de a sugera că ea credea că acea mișcare a marii strigări a celui de-al treilea înger avea loc în timpul când ea profetea despre manifestarea viitoare a puterii lui Ilie. Teologii adventiști laodiceeni ar vrea ca turma lor să creadă că sora White „făcea referire” la „propria ei experiență” ca împlinire a profetului Ilie care urma să fie trimis înainte de ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului.

Iată, vi-l voi trimite pe prorocul Ilie înainte de venirea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului. Maleahi 4:5.

Ca o caracteristică profetică a lui Ilie, ca simbol, el prezintă o metodologie biblică ce se împotrivesc basmelor unei preoții care împarte basme despre datini și tradiții. Lucrarea sa de pregătire a căii („aceasta este calea, mergeți pe ea”) este împlinită prin metodologia biblică ce se împotrivesc învățăturilor unei preoții corupte. Și, potrivit celor trei martori — Ilie, Ioan Botezătorul și Miller —, însoțită de mărturia sorei White despre viitoarea, pe atunci, apariție a lui Ilie, el va fi un bărbat, nu o femeie. Când metodologia lui Palmoni și Alpha and Omega este înțeleasă corect, ea este recunoscută nu doar ca un set de reguli biblice pentru interpretarea Scripturilor, ci ca o transcriere a caracterului lui Hristos, care este slava Sa.

Și slava Domnului se va descoperi, și orice făptură o va vedea împreună; căci gura Domnului a vorbit. Isaia 40:5.

Caracterul însuși al lui Hristos este reprezentat prin metodologia ce trebuie folosită în înțelegerea Cuvântului Său, căci El este Cuvântul.

„Legea lui Dumnezeu din sanctuarul ceresc este marele original, din care preceptele înscrise pe tablele de piatră și consemnate de Moise în Pentateuh erau o copie fidelă, fără greș. Cei care au ajuns să înțeleagă acest punct important au fost astfel conduși să vadă caracterul sacru și neschimbător al Legii divine. Ei au văzut, ca niciodată mai înainte, puterea cuvintelor

Mântuitorului: „Câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nici o iotă sau o frântură de slovă nu va trece nicidecum din Lege.” Matei 5:18. Legea lui Dumnezeu, fiind o descoperire a voinței Sale, o reflectare a caracterului Său, trebuie să dăinuiește pentru totdeauna, „ca un martor credincios în ceruri”. Nici o poruncă n-a fost desființată; nici o iotă sau frântură de slovă n-a fost schimbată. Psalmistul spune: „În veci, Doamne, cuvântul Tău dăinuiește în ceruri.” „Toate poruncile Lui sunt adevărate. Ele sunt întărite în veci de veci.” Psalmii 119:89; 111:7, 8.” Tragedia veacurilor, 434.

Așa cum Cele Zece Porunci sunt o transcriere neschimbătoare a caracterului lui Hristos, tot astfel și regulile de interpretare profetică sunt o transcriere a caracterului Său.

„Trebuie să cunoaștem noi înșine ce constituie creștinismul, ce este adevărul, care este credința pe care am primit-o, care sunt regulile Bibliei — regulile care ne-au fost date de cea mai înaltă autoritate. Sunt mulți care cred fără un temei pe care să-și întemeieze credința, fără dovezi suficiente cu privire la adevărul lucrului respectiv. Dacă este prezentată o idee care se armonizează cu propriile lor păreri preconcepute, sunt pe deplin gata să o accepte. Ei nu judecă de la cauză la efect; credința lor nu are nicio temelie autentică, iar în vremea încercării vor descoperi că au zidit pe nisip.

„Cel care se odihnește mulțumit cu propria sa cunoaștere prezentă și imperfectă a Scripturilor, socotind-o suficientă pentru mântuirea sa, se odihnește într-o amăgire fatală. Sunt mulți care nu sunt pe deplin înzestrați cu argumente scripturistice, pentru a putea deosebi rătăcirea și a condamna orice tradiție și superstiție care a fost prezentată drept adevăr. Satana și-a introdus propriile idei în închinarea adusă lui Dumnezeu, pentru a corupe simplitatea Evangheliei lui Hristos. Un mare număr dintre cei care pretind că cred adevărul prezent nu știu ce constituie credința care a fost dată odată pentru totdeauna sfinților — Hristos în voi, nădejdea slavei. Ei cred că apără vechile hotare, dar sunt căldicei și indiferenți. Ei nu știu ce înseamnă să îndeplinească în experiența lor și să posede adevărata virtute a iubirii și a credinței. Ei nu sunt cercetători apropiați ai Bibliei, ci sunt leneși și neatenți. Când apar deosebiri de părere asupra pasajelor Scripturii, aceștia, care nu au studiat cu un scop precis și nu sunt hotărâți cu privire la ceea ce cred, cad de la adevăr. Ar trebui să imprimăm asupra tuturor necesitatea de a cerceta cu stăruință adevărul divin, pentru ca să știe că știu ce este adevărul. Unii pretind că au multă cunoaștere și se simt mulțumiți de starea lor, când nu au mai mult zel pentru lucrare, nu au o iubire mai arzătoare pentru Dumnezeu și pentru sufletele pentru care a murit Hristos, decât dacă nu L-ar fi cunoscut niciodată pe Dumnezeu. Ei nu citesc Biblia [pentru a-și] însuși măduva și grăsimea ei pentru propriile lor suflete. Ei nu simt că aceasta este glasul lui Dumnezeu care le vorbește. Dar, dacă vrem să înțelegem calea mântuirii, dacă vrem să vedem razele Soarelui neprihănirii, trebuie să studiem Scripturile cu un scop, căci făgăduințele și profețiile Bibliei aruncă raze limpezi de slavă asupra planului divin de răscumpărare, adevăruri mărețe care nu sunt înțelese în mod clar.” The 1888 Materials, 403.

A fi cu adevărat creștin înseamnă a fi asemenea lui Hristos. Pasajul arată că „ar trebui să știm noi înșine ce constituie creștinismul”. El spune că „ar trebui să știm” „ce este adevărul”. „Ar trebui să știm” „care este credința pe care am primit-o”. Ar trebui să știm „care sunt regulile Bibliei — regulile care ne-au fost date de cea mai înaltă autoritate”. A fi asemenea lui Hristos cere să știm

care sunt regulile Bibliei ce ne-au fost date de cea mai înaltă autoritate. Fără aceste reguli nu putem fi asemenea lui Hristos, căci regulile date de cea mai înaltă autoritate sunt o transcriere a caracterului Său.

O altă caracteristică a lui Ilie este lucrarea de pregătire a căii pentru solul legământului. Ilie reprezintă lucrarea care se împlinește în timpul unei perioade istorice în care un fost popor ales este trecut cu vederea, iar un nou popor ales este, în același timp, ales. Această istorie reprezintă un proces de curățire care dă naștere unui popor înfățișat ca o jertfă curată, în contrast cu fostul popor ales necurat.

Iată, voi trimite pe solul Meu, și el va pregăti calea înaintea Mea; și deodată va veni în Templul Său Domnul pe care-L căutați, și Solul legământului, în care vă găsiți plăcerea: iată, El vine, zice Domnul oștirilor. Dar cine va putea suferi ziua venirii Lui? și cine va rămâne în picioare când Se va arăta? Căci El este ca focul topitorului și ca leșia înălbitorului. El va șede ca un topitor și curățitor de argint; va curăți pe fiii lui Levi și-i va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, ca să aducă Domnului un dar de mâncare în neprihănire. Atunci darul de mâncare al lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele de odinioară și ca în anii cei de demult. Maleahi 3:1–4.

Ioan Botezătorul a pregătit calea pentru ca Hristos să vină pe neașteptate și să-Și curețe templul. Curățirea templului de la începutul și de la sfârșitul lucrării lui Hristos a fost o împlinire a capitolului trei din Maleahi. Ioan a fost solul care a pregătit calea pentru Solul legământului, ca să-i curățească pe fiii lui Levi.

„În curățirea templului, Isus Își făcea cunoscută misiunea Sa ca Mesia și intra în lucrarea Sa. Templul acela, ridicat ca locuință a Prezenței divine, fusese menit să fie o lecție obiectivă pentru Israel și pentru lume. Din veacurile veșniciei, a fost scopul lui Dumnezeu ca fiecare ființă creată, de la serafimul strălucitor și sfânt până la om, să fie un templu pentru locuirea lăuntrică a Creatorului. Din pricina păcatului, omenirea a încetat să mai fie un templu pentru Dumnezeu. Întunecată și întinată de rău, inima omului nu mai descoperea slava Celui Divin. Dar prin întruparea Fiului lui Dumnezeu, scopul Cerului este împlinit. Dumnezeu locuiește în omenire, iar prin harul mântuitor inima omului devine din nou templul Său. Dumnezeu a rânduit ca templul de la Ierusalim să fie o mărturie necurmată a înaltului destin deschis fiecărui suflet. Dar iudeii nu înțeleseseră semnificația clădirii pe care o priveau cu atâta mândrie. Ei nu se predaseră pe ei înșiși ca temple sfinte pentru Duhul divin. Curțile templului din Ierusalim, pline de tumultul unui negoț nelegiuit, reprezentau prea adevărat templul inimii, întinat de prezența patimilor senzuale și a gândurilor necurate. Curățind templul de cumpărătorii și vânzătorii lumii, Isus Și-a făcut cunoscută misiunea de a curăți inima de întinăciunea păcatului,—de dorințele pământești, de poftele egoiste, de obiceiurile rele care corup sufletul. „Domnul pe care-L căutați va veni deodată în Templul Său, Solul legământului pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor. Dar cine va putea să sufere ziua venirii Lui? Și cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului și ca leșia înălbitorului. Va șede, va topi și va curăța argintul; îi va curăța pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul.” Maleahi 3:1–3.” Hristos, Lumina lumii, 161.

Ioan Botezătorul a fost solul care a pregătit calea pentru ca Hristos să vină pe neașteptate și să-Și curețe templul, iar William Miller a împlinit aceeași lucrare de pregătire pentru ca Hristos să vină pe neașteptate în Sfânta Sfințelor la 22 octombrie 1844.

„Venirea lui Hristos, ca Marele nostru Preot, în Locul Preasfânt, pentru curățirea sanctuarului, prezentată în Daniel 8:14; venirea Fiului omului la Cel Îmbătrânit de zile, așa cum este înfățișată în Daniel 7:13; și venirea Domnului la templul Său, prezisă de Maleahi, sunt descrieri ale aceluiași eveniment; iar aceasta este, de asemenea, reprezentată prin venirea mirelui la nuntă, descrisă de Hristos în parabola celor zece fecioare, din Matei 25.” Tragedia veacurilor, 426.

Ioan și Miller au prefigurat curățirea reprezentată de Maleahi, care se împlinește acum în istoria noastră prezentă.

Prorok kaže: „Vidio sam drugoga anđela kako silazi s neba, koji je imao veliku vlast; i zemlja se rasvijetli od slave njegove. I povika snažno jakim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki i postade prebivalište đavola“ (Otkrivenje 18,1.2). To je ista poruka koja je dana po drugom anđelu. Babilon pade, „jer napoji sve narode vinom gnjeva bluda svojega“ (Otkrivenje 14,8). Što je to vino? — Njezini lažni nauci. Dala je svijetu lažnu subotu umjesto Subote četvrte zapovijedi, i ponovila laž koju je Sotona najprije rekao Evi u Edenu — naravnu besmrtnost duše. Mnoge srodne zablude raširila je nadaleko i naširoko, „učeci kao nauke zapovijedi ljudske“ (Matej 15,9).

“Când Isus Și-a început lucrarea Sa publică, El a curățit Templul de profanarea lui sacrilegă. Printre ultimele acte ale lucrării Sale s-a aflat a doua curățire a Templului. Tot astfel, în ultima lucrare pentru avertizarea lumii, către biserici sunt adresate două chemări distincte. Solia îngerului al doilea este: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei” (Apocalipsa 14:8). Iar în marea strigare a soliei îngerului al treilea se aude un glas din cer, zicând: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei. Pentru că păcatele ei au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei” (Apocalipsa 18:4, 5).” Solii alese, cartea 2, 118.

Cele două curățiri ale templului din timpul lucrării lui Hristos și cele două curățiri ale templului din istoria millerită au fost împliniri ale capitolului trei din Maleahi și indică înainte spre cele două curățiri ale templului care au început la 11 septembrie 2001, când marile clădiri ale orașului New York au fost dărâmate printr-o atingere a lui Dumnezeu, iar îngerul cel puternic din Apocalipsa optsprezece a coborât ca să lumineze pământul cu slava lui. Între altele, aceasta infirmă fiertura de fabule oferită de teologii laodiceeni ai adventismului, care susțin că Ellen White a fost profetul Ilie care avea să vină înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului. Curățirea templului care are loc atunci când îngerul din Apocalipsa optsprezece coboară a început la optzeci și șase de ani după ce Ellen White a fost așezată spre odihnă.

Ioan Botezătorul și ucenicii săi, Miller și milleriții, precum și Future for America reprezintă solii care pregătesc calea pentru ca Solul legământului să vină deodată la Templul Său și să-l curețe de profanarea lui sacrilegă.

Ilie, ca simbol, reprezintă un om. El reprezintă un om chemat din umblarea obișnuită a vieții și nu un teolog preoțesc. Slujirea lui prezintă metodologia biblică corectă, care constă în regulile date de cea mai înaltă autoritate. Slujirea lui este în confruntare cu metodologia actualei preoțimi laodiceene, alcătuită din fabule, obiceiuri și tradiții. El pregătește calea pentru un proces de curățire care ridică un nou popor ales din rămășițele unui popor ales care este trecut cu vederea. Procesul de curățire este așezat în contextul producerii lui pe neașteptate.

Ilie reprezintă, de asemenea, o slujire și o lucrare pe care Dumnezeu le întemeiază în mod specific și le identifică drept slujirea exclusivă a lui Dumnezeu.

Vom demonstra acest lucru în istoria milleriților în articolul următor.

Si è avverato che, al tempo dell'offerta del sacrificio della sera, il profeta Elia si avvicinò e disse: «O Signore, Dio di Abrahamo, d'Isacco e d'Israele, si sappia oggi che tu sei Dio in Israele, che io sono tuo servo e che ho fatto tutte queste cose per tua parola». 1 Re 18:36.